

Részletek Kőszeg város ostromnaplójából

Az örök Isten oltalmazza a hívőket.

Isten nevében. Amen. Augusztus 5-én, mely a havi Boldogasszony napja, s mely annak idején 1532. évnek hétfőjén esett, — hatalmas felvonulása kezdődött meg a töröknek ott Kőszeg városánál, mely hétfői naptól csütörtöki napig tartott, minden nap ugyanolyan mód folyt. A kőszegiek a magyar előváros védelmére ki-kirohantak a Kőszeg alatti mezőségre a török ellen, és ilyenkor gyakran harcba bocsájtkoztak velük. Nem kevesebbszer lobogott a város új selyemzászlaja trombita és sípszó mellett a városfalon és közben eredményesen lőttek az ellen-ségre.

Am ezután péntek reggel a kő melletti mezőn a törökök hadi sátrakat állítottak fel, s híre érkezett a városba, hogy a török császár egész hadseregével saját maga készül a támadásra. Mindkét külvárosból a kőszegiek gyorsan visszavonultak a belső városba, és a várkapitány új parancsára mindkét városrészt, sőt a várak melletti házakat is felgyújtották és felégették. Ezen a török császár is csodálkozott, és megfigyelte, hogy mitől keletkezett a tűz. Szombat reggelre százezernél is több török hadisátrat állítottak fel a város körül, s az Óház magasságában, és az egész térség minden zeg-zugában láthatók voltak. Ugyanezekben az órákban a török felállította ütegeit a magas

szőlőskertekben és a város körüli síkságon, minden irányból a vár és a város felé megkezdte a tüzelést. Az ezt követő vasárnapon is, ami augusztus 11-én volt, egész napon olyan félelmetes tűzharc folyt a törökök, valamint a vár és a város között, mintha az ég és a föld össze akart volna omlani. Ez az egymás elleni tüzelés következő hétfőn is tartott, de azután mindkét oldalról részben megszüntették. Ám ezután a török egy roham megindítására szánta el magát, és nem kevésbé folytatta a tüzelést éjjel, nappal. Így 19 rohamot, közötté 9 hatalmasat hajtottak végre, de (Istennek dicsőségére) egy sem sikerült nekik. A török ezután hozzálátott a fal aláátásához, hogy azt lőporral felrobbantsa. Három helyen sikerült is a lőport aknával a fal alá juttatni. Ám, ahol a török ásott, rá azonnal a kőszegiek szembeástak, és még időben az aknában a törökre törtek, és kilőtték belőlük őket, és a törökök ásószerszámaikat a városba szállították. A törököknek csak egy robbantásuk járt sikerrel s ennek következtében a városfal 10 öl hosszúságban a föld színéig leomlott és azon a törökök be akartak törni. De Isten erőt adott a kőszegieknek, hogy tüzeléssel, kőszórással és hosszú nyomórudakkal a törököt visszaszorítsák, sebtiben a rést gerendákkal és földdel töltött hordókkal eltorlaszolták. Ez a roham másfél óráig tartott. A roham és a fal leomlása idején maga a török császár Ibrahim basával és a mi királyunk követségével a „Királyvár” magaslatra vonultak, látni akarván, hogyan törnek be embereik és hogyan bánnak el a szegény keresztényekkel. De Isten megőrizte a kőszegieket és a várost. Ezután a török rőzse és venyigenyalábokkal akarta a várarkot kitölteni, de semmit sem tudott elérni, a várból és a városból keményen lőtték őket. A továbbiakban a törökök három nagy rakást emeltek hasábfából a városfal mellett teve és lőfogatok segítségével, úgy hogy a farakás túlnötte a városfalat. Ám a kőszegiek néhány hordócskát kénnel, szurokkal és faggyúval megtöltöttek, és az éj folyamán a városfalon át lyukakat fúrtak és a hordócskákat a farakások közé lökték, majd meggyújtották, a falon át kicsépeletlen gabonakévé és szalmaköteget égve utánhajítottak, amitől a fa égni kezdett. Amikor a törökök ezt meglátták, nagyon megijedtek, hogy a nyers hegyi fával sem sikerült semmit elérniök, elcsüggedtek. Ezért utoljára augusztus 27-én délután egy erős rohamot, augusztus 28-án egészen korán reggel

